

XIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Oprettelsen af Sørætter udenfor København samt om Søforklaringer og Søforhør.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 26de Januar 1892.)

Medens de Rigsdagen tidligere forelagte Lovforslag om dette Emne kun gik ud paa, at Underretterne skulle tiltrædes af søkyndige Medlemmer ved Søforklaringer og Søforhør til Oplysning om Ulykkestilfælde paa Søen, samt i saadanne Sager, hvor der kunde blive Spørgsmaal om at frakende Skipper, Styrmand og Maskinmester Retten til at gøre Brug af deres Næringsvej, har nærværende Forslag et videre Omfang, idet det tilsigter at organisere Sørætter med Lægfolk som Meddommere i alle borgerlige Rets-sager og Straffesager, der angaa Forhold, som omhandles i Søloven, eller Løds-væsenet. — Uden at gaa ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der, og navnlig saa længe man bibeholder den skriftlige Procedure i disse Sager, kan siges paa dette Omraade i en saa vid Udstrækning som anført at være Trang til den foreslaaede Reform af Underretterne, har Udvalget i Betragtning af, at der i Søfartskreje formentlig er Stemning for den foreslaaede Ordning, og at der ved denne ikke foregribes noget med Hensyn til en almindelig Retsreform, ment i Hovedsagen at kunne tiltræde Lovforslaget. Smidlertid er det dog bleven anset nødvendigt at foreslaa

forskellige Ændringer, motiverede ved Hensynet dels til Skibsfartens Interesse, dels til den Omstændighed, at Proceduren for de foreslaaede Sørætter vedblivende vil blive skriftlig, og dels endelig til den Vanskelighed, som paa sine Steder vil kunne frembyde sig for uden for København at skaffe det fornødne Antal søkyndige Medlemmer til Reje, om hvilke Ændringer man tillader sig at henvise til de ved de enkelte Paragraffer gjorte Bemærkninger.

Et Mindretal i Udvalget (Høst og Martensen) finder dog Anledning til at fremhæve, at ligesom det ikke vil være uden Betænkkelighed at paalægge Lægfolk som et borgerligt Ombud at fungere som Dommere med det deraf flydende Ansvar i de paagældende Sager, idet disse Afgørelse ikke altid afhænger af Besvarelsen af konkrete saglige Spørgsmaal, men ofte kan bero paa Fortolkninger, der nødvendig forudsætte juridisk Indsigt og kræve en omhyggelig Gennemgang og Drøftelse af Sagens indertiden vel endog meget omfangsrige Akter, saaledes vil i ethvert Fald hvervet